

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/18/2014
Identifikačné číslo spisu:	3107011819
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3107011819.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanom dňa 9. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci obvineného H. H. A. a pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. a § 140 písm. c/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8 T 114/2007, o dovolaní, ktoré podal obvinený ml. H. A. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2 To 47/2009, zo 16. júna 2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného ml. H. A. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8 T 114/2007 z 18. júna 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2 To 47/2009 zo 16. júna 2011 bol obvinený ml. H. A. uznaný vinným z pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. a § 140 písm. c/ Tr. zák. a zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v rozmedzí od 23.45 hod. dňa 20.04.2007 do 02.00 hod. dňa 21.04.2007 za obcou Z. v smere na obec L. P., na trávniku vľavo vedľa cesty pre cyklistov a chodcov, ktorá sa nachádza vedľa hlavnej cesty vedúcej z Z. do L. -P. násilím donútil k súložu B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom L., Ľ. Y. XX/XX tým spôsobom, že ju stiahol z cesty na trávnik, zvalil na zem, silou prekonal jej aktívny odpor, stiahol jej rifle a nohavičky a stoporeným penisom opakovane vnikol do jej pošvy bez toho, že by u neho došlo k výronu semena, pričom počas fyzického napadnutia utrpela pomliaždeniny a odreniny na tvári, rozsiahle plošné povrchové odreniny na chrbte, plošné odreniny v sedacej oblasti, odreniny na oboch kolenách, pričom tieto zranenia spôsobili B. F. obmedzenie na obvyklom spôsobe života 14 dní,

2/ v presne nezistenom čase v rozmedzí od 23.45 hod. dňa 20.04.2007 do 02.00 hod. dňa 21.04.2007 za obcou Z. v smere na obec L. P., na trávniku vľavo vedľa cesty pre cyklistov a chodcov, ktorá sa nachádza vedľa hlavnej cesty vedúcej z Z. do L. -P. potom ako násilným spôsobom vykonal súlož so B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom L., Ľ. Y. XX/XX v obave, že B. F. všetko oznámi polícii sa

následne rozhodol, že ju zabije, začal ju škrtiť jej nohavičkami aj holými rukami až pokiaľ neupadla do bezvedomia, kedy myslíac si, že je už mŕtva, ju odtiahol ďalej od cesty pre cyklistov, a z miesta činu odišiel. B. F. sa však po presne nezistenom čase z bezvedomia prebrala a vyhľadala pomoc, pričom počas fyzického napadnutia utrpela pomliaždeniny a odreniny na krku, ochrnutie pravej hornej končatiny na podklade pomliaždenia vretenného nervu, pričom B. F. bola obmedzená na obvyklom spôsobe života 2 mesiace.

Za to bol odsúdený podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 117 ods. 3 Tr. zák., s prihladením k § 38 ods. 2 Tr. zák., k § 37 písm. h/ Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný povinný uhradiť poškodenej B. F., nar. XX. C. XXXX v A., bytom L., V. Y. XX/XX, škodu vo výške 64 600 Sk.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný povinný uhradiť poškodenej spoločnosti APOLLO zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, Martina Čulena 5, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 28 253,60 Sk.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená B. F., nar. XX. C. XXXX v A., bytom L., V. Y. XX/XX so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obvinení ml. H. A., jeho obhajca Mgr. Tomáš Dohál, prokurátor a zákonná zástupkyňa obvineného ml. H. A. - E. F..

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému ml. H. A. podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 117 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. s prihladením § 38 ods. 2, § 37 písm. h/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov a 6 mesiacov a podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 319 Tr. por. odvolania obvineného ml. H. A. a jeho matky - E. F., ako zákonnej zástupkyne, zamietol.

Obvinení ml. H. A. podal prostredníctvom obhajkyne dovolanie proti rozsudku (nesprávne je uvedené proti „uzneseniu“ Krajského súdu v Trenčíne zo 16. júna 2011 sp. zn. 2 To 47/2009. Dovoláním uvádza dovolacie dôvody podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por. Z odôvodnenia dovolania vyplýva, že obvinení namieta závery a odôvodnenie uloženého trestu vo výške 12 rokov a 6 mesiacov, ktorý nielen, že je podľa jeho názoru neprimerane vysoký, ale jeho uloženie bude mať bez akejkoľvek pochybnosti opačný efekt na jeho osobu a na jeho ďalší osobnostný vývoj ako predpokladá ustanovenie § 34 ods. 1 a § 97 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd nesprávne prihliadol na skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska ukladania trestu a tieto následne nesprávne vyhodnotil. Uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu a možnosť resocializácie páchatel'a. Súd pri ukladaní trestu obvinenému nepostupoval v súlade s ustanovením § 31, § 35 a § 97 Tr. zák., a preto obvinení žiada, aby dovolací súd právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa, teda rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 16. júna 2011, sp. zn. 2 To 47/2009, zrušil a prikázal súdu, aby vec opätovne prerokoval a vo veci rozhodol tak, že a uložil páchatel'ovi trest na úrovni rozhodnutia súdu prvého stupňa, prípadne uložil primeraný trest.

Prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu po analýze obsahu dovolania navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, zistil, že dovolanie proti rozsudku krajského súdu je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por., ktoré dôvody sú uvedené v dovolaní.

Dovolací súd poznamenáva, že podľa obsahu dovolania obvinení ml. H. A. podáva dovolanie aj proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8 T 114/2007 z 18. júna 2008. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. podľa ktorého proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinení vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných

prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v trestnom súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K dovolacej námietke v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., keď sa obvinený domnieva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, dovolací súd uvádza, že nezistil také pochybenia konajúcich súdov pri vykonávaní jednotlivých dôkazov, ktoré by odôvodňovali záver o tom, že dôkazy neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Obvinený v dovolaní v podstate nešpecifikuje žiaden dôkaz, ktorý by mal byť vykonaný nezákonným spôsobom a ani nekonkretizoval, ktoré ustanovenia Trestného poriadku mali byť porušené v rámci vykonávania dôkazov, porušenie ktorých by bolo spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolací súd konštatuje, že nezistil žiadne pochybenia súdov nižšieho stupňa, ktoré by odôvodňovali záver o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Z dôvodov dovolania obvineného ml. H. A. vyplýva, že tento nenamieta uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa, ale namieta uloženie neprimerane vysokého trestu s tým, že jeho uloženie bude mať bez akejkolvek pochybnosti opačný efekt na jeho osobu a na jeho ďalší osobnostný vývoj.

Z rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že pri ukladaní druhu a výmery trestu postupoval odvolací súd podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 117 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím k § 38 ods. 2, § 37 písm. h/ Tr. zák.

Z označených zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že obvinenému ml. H. A. bol uložený trest odňatia slobody v zákonom ustanovenej sadzbe. V rámci dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolací súd nemôže preskúmať primeranosť, resp. neprimeranosť uloženého trestu, a keďže obvinenému ml. H. A. bol uložený trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby a nebol mu uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa, dovolací súd konštatuje, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. naplnený nie je.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený ml. H. A. síce v bode II. dovolania označil za jeden z dovolacích dôvodov ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale v odôvodnení tento dovolací dôvod žiadnym spôsobom neodôvodnil. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že jedným z dovolacích dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu, dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podriadený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Preskúmaním dovolania dovolací súd zistil, že obvinený ml. H. A. nenamieta v dovolaní správnosť právnej kvalifikácie jeho konania tak, ako bola ustálená súdmi nižšieho stupňa. Dovolaciemu súdu nezostalo potom nič iné, len konštatovať, že uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Z odôvodnenia dovolania vyplýva, že základ dovolacích námietok obvineného tvorí kritika spôsobu, akým súdy nižšieho stupňa aplikovali ustanovenia §§ 31, 34, 35 a 97 ods. 1 Tr. zák.

K tomu dovolací súd uvádza, že označené zákonné ustanovenia sú síce hmotnoprávneho charakteru, ale na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ich nemožno podriaďovať pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste.

Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste, okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže

byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku.

V neposlednom rade, na záver, dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd veľmi precíznym spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie vo vzťahu k druhu a výmere trestu, ktorý uložil obvinenému, keď poukázal na okolnosti prípadu, mimoriadne vysokú mieru závažnosti spáchanej trestnej činnosti, keď obvinený spáchal dvomi skutkami jednak zločin znásilnenia a tiež obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu, poukázal najmä na zavrhnutiehodný spôsob vykonania činu agresívnym surovým a trýznivým konaním a na jeho zavrhnutie hodnú pohnútku, keď sa pokúsil po znásilnení poškodenú usmrtiť v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti aj za cenu zmarenia ľudského života. To svedčí o bezcitnosti, sebecke a pohŕdavom postoji obvineného k základným ľudským hodnotám, najmä ľudskému životu. S takýmito úvahami odvolacieho súdu sa dovolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného ml. H. A. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného ml. H. A. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.